

Jézus Urunk tanítása

2026. június 5.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet, akik elfogadtátok hívásomat, és elzarándokoltatok a mai nap ünnepére.

De köszöntöm mindazokat, akik lélekben vannak jelen, és lélekben, imával próbáltak veletek eggyé válni.

A mai tanítás felétek az volt, hogy ne féljete az emberektől, akik a testet megölik, mert a lelket, azt nem tudják megölni. Inkább azoktól féljete, akik a lelket és a testet is a pokolba taszítják. Mert a lélek, az fontos a mindennapi életben, és nektek, testvéreim, akik ismeritek, hogy a lélek, az a testben van jelen, de a test, amely nem a fontosságát adja felétek, hanem csak a jelenlétet, mert a lélek, ami fontos, hogy a testet éltesse, és ez által minden jelen legyen. Mert a lélek, az ajándék. És az ajándék kegyelmet áraszthat a mindennapokban a megerősítésben, a felismerésben és az elfogadásodban.

Mert az van mondva felétek, hogy az Atya tudta nélkül semmi sem történhet, minden az Atya tudtával van jelen a mindennapjaitokban. Mert itt ugye itt van egy rész, ennek a tanításnak, amikor arról van szó, hogy egy fillérért ugye két verebet kaptok. De egyik sem hull a földre anélkül, hogy az Atya tudta nélkül.

De a ti hajaszálatok is számon van tartva az Atyánál a cselekedetek révén. Pedig ti többet értek a verebeknél. Ezért a lélek, amely erőt ad, amely megadja a kegyelmet, és ami által érzed, hogy nem a félelem, amely segíthet, hanem tudsz hinni, bízni a szeretetben. Tudsz hinni, bízni a kegyelemben. Tudsz bízni, hinni, hogy a lélek, az mindig benned lehet, mert szükséged van rája. És a lélek tanításait, ha felismered, elfogadod, és a szerint élsz és cselekszel, akkor nincs félelem benned. Mert a mai tanítás úgy kezdődik, ugye, hogy ne félj az embertől, aki a testet megöli, mert a lelket nem tudja. És aki megvall Engem a földön, azt Én is megvallom az Atyámnál, aki a Mennyekben van. De aki Engem megtagad a földön, akkor Én is megtagadom őt az Atyámnál, aki a Mennyekben van.

Érezni kell, hogy hova tartozol, kit követsz, kitől várod a segítséget. Mert ugye a lélek, ahogy most nemrég ünnepeltük a Vigasztaló kegyelmének ajándékát, úgy a lélek e Vigasztalóval válik eggyé, és ha befogadod szívedhez, lelkedhez, és megengeded, hogy működjön rajtad és benned, és formáljon, de ne úgy, ahogy te akarod, vagy szinte kierőszakolod, hanem hagyatkozz a Vigasztalóra, és majd az megformál a szeretethez és a kegyelemhez és a mindennapokhoz. S akkor már nincs benned félelem, kétely, aggodalom, mert tudsz mibe belekapaszkodni és miből erőt meríteni a mindennapokban és a mindennapokhoz.

Fontos, hogy ezen elgondolkozzál, hogy kihez hogyan tartozol. Mert ugye vannak emberek, akik lehet, hogy a szemedben, amit te látni vélsz, jót, szépet próbálnak eléd vetíteni, és a testtel nem törődve, ha lehet, meg is ölni. De addig légy erős, amíg nem tud a lelkedhez is oda jutni. Mert ha már a lelkedet öli meg, akkor semmivé válhatunk, akkor már nincs kegyelem, nincs szeretet, nincs béke, ami által kialakíthatjuk az életünket a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Amikor a felebarátodat elfogadod mint testvéred, akkor igyekezz, hogy a jó szeretetében élhessünk együtt. Ha szükség van a segítségnyújtásra, akkor ki tudjam nyújtani feléd kezemet, tudjak neki erőt adni, tudjak érte imádkozni, tudjam kérni neki a Lélek kegyelmét a megerősítéséhez. S akkor érezzük azt, hogy eggyé válunk e tanítás mondanivalójával, mert nem a félelem, a kétely és az aggodalom vezet minket előre. Attól megborzasz a test, és a félelem nem jó felé tud vinni benneteket, hanem bízni kell a Lélek kegyelmének szeretetében, ajándékában a megerősítésben, s akkor tudsz megerősödni haladni a mindennapokban, akkor tudod elfogadni felebarátodat és a testvéredet. S akkor, mikor jön egy probléma, egy betegség, egy bánat, egy szomorúság, ezeket mind-mind könnyebben tudod elfogadni, és túllépni rajta, mert érzed, hogy nem vagy egyedül, mert aki neked a Vigasztalót árasztotta ajándékkul, hogy megerősödjél, s a Lélek, amely benned van, és vezet a mindennapokban, akkor tudod, hogy bátran fordulhatsz segítségért, mert van, aki meghallgat, van, aki figyel, és van, aki erőt ad.

Mert ha ezek nincsenek bennetek, és nem engeditek meg, hogy működjön rajtatok, akkor a lélek elhal bennetek, és élitek a kialakított saját életet Atyám és Nélkülem. Mert itt az a lényeg a tanításban, hogy az Atya tudtával történik minden. Atya nélkül semmi sem történhet meg, csak az Atyával. Az Atya figyel rátok, az Atya segít benneteket, az Atya szeretetet áraszthat, örömet, békét, megbocsátást, és elküldi számotokra a Vigasztalót a megerősítő kegyelemben. S akkor a lélek is megerősödik bennetek, s akkor tudod, hogy így vagyunk egyek a szeretet kegyelmével.

De ma más tanítás is volt felétek, számotokra. Ott is a szeretet, az öröm és a béke, de különösképpen az, annak az a mondanivalója, hogy „amit én elvárok, hogy velem tegyenek, ugyanazt kellene nekem is tennem a felebaráttal és a testvérral”. Ezért mondom nektek, hogy ne vessétek oda a gyöngyöket a sertések elé, hogy megtapossák, mert visszafordulva fellökhetnek benneteket, és széttépnek is, hogy megsemmisüljete. Mert ha én elvárom, hogy velem hogyan cselekedjenek, akkor én is a szerint próbálok élni a cselekedetek révén a mindennapokban, és figyelni arra, hogy hogyan működik, mert hogyan fogadom el embertársamat a felebarátban, hogyan sietek segítségére, amikor szüksége van, hogyan imádkozom érte, amikor talán szeretettel felém fordul, hogy „szükségem volna a segítségedre”. Mert a felebaráti szeretet, ez így működik, hogy ha én elvárom, hogy engem elfogadjanak, ha én elvárom, hogy velem hogyan és miképpen cselekedjenek, akkor nekem is ugyanezt visszafelé kell nyújtanom az embertársaim felé a felebarátban. S akkor nem kell félnem attól, hogy a sertések fellöknek, és széttépnek, szinte semmivé válhatok, mert ügyelek és figyelek az

igazgyöngyeimre, amelyek bennem vannak, ami által élek és erősödök. És ezt tudom nyújtani az embertársaimnak a felebarátban.

Mert itt, ha Én valamit sötétben mondok el nektek, ti azt világosan hirdessétek, és ha fületekbe súgok valamit, azt ti, menjetek a háztetőre, és onnan hirdessétek. Mert így tudtok egymás felé szeretettel lenni, mert érzitek, hogy a lélek, a test hogyan válik eggyé, és működik együtt. És ami bennünk van, az táplál és erősít. S akkor ügyelek a kegyelmi ajándékaimra a gyöngyökben, amelyeket megkaphatok, ami által kialakítom az életemet, s ami által tudok figyelni nemcsak önmagamra, és nemcsak szeretteimre a családban, hanem embertársaimra a felebarátban ebben a zűrzavaros mindennapi világban – mert világot kell mondani, amely körülvesz benneteket, és ahonnan úgy érzitek, hogy nem tudtok kilépni, mert nehézségek öveznek, akkor szükség van az igazi felebarátra az embertársban, akivel tudok együttműködni a mindennapokban, és egymásra számítani a mindennapokban.

Mert sokan és sokan most úgy akarnak élni, hogy nincs szükség az Atyára, nincs szükség Reám, Jézus Krisztus Uratokra, nincs szükség a szeretetünkre, a kegyelmünkre, nincs szükség az ajándékokra, amit árasztunk. És ha jönnek a problémák, akkor meg egy fohász elmondásával már várja, hogy minden megoldódjon.

Én jelen vagyok most is, jelen voltam ezelőtt is, és jelen leszek ez után is. Tehát lehet mondani a múltat, a jelent és a jövőt. Csak nem mindegy, hogy nálatok a múltban jelen voltam-e, vagy a jövőben szükséged van-e, és a jelenben számítás-e egyáltalán Reám. Ezeket mindenkinek saját magának kell felismerni, szívével, lelkével megtapasztalni, és kérni a segítő kegyelmet. Mert mikor a félelem elhatalmasodik bennetek, akkor már nem az a kegyelmi működés van jelen rajtatok és bennetek, és ne csak az legyen, hogy „én várom, hogy én megkaphassak mindent, de én másnak semmit nem akarok adni”. Ez már nem kölcsönös szeretet a mindennapokban. Mert most erre van szükségetek, hogy egymással szeretetben legyetek, működjön a megbocsájtás kegyelme, tudjatok hinni és bízni Atyámban, Bennem és embertársaitokban a felebaráti szeretetben. Mert amíg a bizalom nem működik rajtatok, bennetek, akkor mit lehet mondani? A gyűlölet és a harag, az indulatokkal vezethet benneteket. Az megint nem jó felé vezet.

Mert hogy van a tanításban, a maiban?

Mert törekedjünk a keskeny útra, és azon haladva menni. Mert a keskeny út az élethez vezet bennünket. De aki felismeri, és elfogadja, és kevesen vannak rajta.

A széles út? Azon talán sokan haladnak. De a széles út, az a kárhozat felé vezet benneteket, ami által elveszthetsz. És sokan vannak rajta.

A keskeny út a biztos lépést adja számotokra az élethez és az életben maradáshoz. De ezt kevesen ismerik fel, és kevesen haladnak rajta.

Ezeket mind-mind a mindennapi életben fel kell ismerni, el kell tudni fogadni, és a szerint cselekedni és haladni. S akkor a kegyelmek is megmaradnak, erősíte-

nek, és erőt adnak. És akkor a félelem is eltávolodik tőletek, és helyébe a szeretet, öröm és a béke költözik. Mert gyűlölet, irigység, kapzsiság elég sok van a földön. Nem bírják elviselni az embertársat a felebaráti szeretetben. És ezzel nem tudunk előre haladni, csak megtorpanunk, és várakozunk, hogy a szeretet átölel benneteket, átölel bennünket az eggyé váláshoz, és hogy a kegyelem elfogadása működhet rajtunk, bennünk, a mindennap jelenlétének ajándéka, amely szinte így jön felétek, csak ki kell nyitni hozzá szívedet, felkészülni, elfogadni.

Kiválasztott Mária testvér ma felétek a beszédében arról is beszélt, ahogy megadtam számára, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok szinte a Szívemet adom nektek, mert volt olyan tanítás, amikor azt mondtam, és ma ismét elmondom: Kezembe helyezem Szívemet, és így nyújtom mindazok felé, akik elfogadnak, és akik követnek, és akik testvéreimmé akarnak válni, és bízni a jelenlétem szeretetének kegyelmében, amelyet felétek árasztok a megerősítő jelenben. Mert szükségetek van e segítségnyújtásra most a jelenben egymás iránt, egymás felé, bízva, összefogott kézzel, ha kell, az imában, ha kell, az eggyé válásban, ha kell, a szeretet megerősítésében és felismerésében.

És ma így áradjon reátok kiválasztott Mária által áldásom, hogy a Szívem ajándéka, szeretete, öröme és békéje ajándékként áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, ami által tudtok élni és haladni a meghívás küldetésében és követésében a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Az Atya, a Fiú, a Szentlélek.

Áradjon reátok, működjön rajtatok, bennetek, elfogadva a kegyelmi ajándékot, amely összeköthet a Szív szeretetének ajándékával e ünnep alkalmával, hogy megerősödve haladjunk a meghívásunkban, a küldetésünkben, a követésünkben ezen az úton a mindennapok jelenlétének szeretetével.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!